

כל המשים רוח בין הדבקים מצננים לו גיהנם, ושלמה אמר עליהם, הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה, והם שומרים [ס"א נוטלים] את מטתו, וקננדם ששים המה מלכות, אלו זכרים - ואלו נקבות, אלו של קריאת שמע שתקן משה - זכרים, אלו של שלמה - נקבות, ואלו בית קבול לאלה, הדרגות של שלמה הן בית קבול לדרגות של משה, וכשמתחברים הכל כאחד, שלמ"ה מתהפף למש"ה. בתקונים של ארבע האותיות נחקן השיר, ועליהן נאמר והנה מלאכי אלהים וגומר, עלים - שמים, והן י"ה, וירדים - שמים, והן ו"ה, וכן גלגלי הים עולים בעשר, והן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע חיות, פשעולה הבת בשיר, הנשר נוטל י' בפה ועל ראשה, ו' בגוף, ה"ה בכנפיה, אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רוכב על הכל. ודמות פניהם פני אדם, זה עולה על הכל, ופני אריה אל הימין לארבעתם, זה יהו"ה, ופני שור ופני נשר, הם מרכבה לשם של יהו"ה, ואדם על הכל. בזמן שהיא עולה בכל התקונים הללו, הוא משבח אותה. זהו שפתוב כחוט השני שפתותיה ומדברך נאנה. הרי שני מיני נגונים ששבח דוד המלך - באשרי בשיר.

שְׂרִישִׁי בְּבִרְכָה, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהו"ה, מִזֹּו נִתְּנָה בְּאָדָם נִשְׁמַת חַיִּים שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ חֲמִשָּׁה תְּקוּנִים. מֵהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּי הַנְּשֻׁמָּה זָנָה אֶת כָּל הַגּוֹף. מֵהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ

דְּבַגְיָנִיּהּ אֶתְמַר כָּל הַמְּשִׁים רֵיחַ בֵּין הַדְּבָקִים מְצַנְנִים (דף כח ע"א) לִיָּה גִיְהֵנָם, וְשֶׁלְמָה עֲלֵיָּהּ אֹמֵר (שיר ג ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֶׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב לָהּ, וְאֵינוֹן נְטָרִין (ג"א נטלין) עֲרִסְיָה, וְלִקְבֵלֵיָּהּ (שם ו ח) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, אֵלִין דְּכוּרִין, וְאֵלִין נוֹקְבִין, אֵלִין דְּקִרְיָאֵת שְׁמַע דְּתַקִּין מִשֶּׁה דְּכוּרִין, אֵלִין דְּשֶׁלְמָה נוֹקְבִין, וְאֵלִין בֵּית קְבוּל לְאֵלִין, דְּרַגִּין דְּשֶׁלְמָה אֵינוֹן בֵּית קְבוּל לְדְרַגִּין דְּמִשֶּׁה, וְכֵד מִתְחַבְּרִין כֻּלָּא כְּאַחַד, שְׁלִמ"ה אֶתְהַפֵּף לְמִשֶּׁה.

בְּתִיקוּנֵין דְּאַרְבַּע אֲתוּון אֲתַקֵּן שִׁיר, וְעֲלֵיָּהּ אֶתְמַר וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, סְלָקִין תְּרִין וְאֵינוֹן י"ה, וְנִחְתִּין תְּרִין וְאֵינוֹן ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלֵי נְמָא סְלָקִין בְּעֶשֶׂר, וְאֵינוֹן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְאַרְבַּע חַיּוֹן, כֵּד סְלָקָא בְּרַתָּא בְּשִׁיר, נִשְׂרָא נְטִיל י' בְּפוּמָא וְעַל רִישָׁהּ, ו' בְּגוּפָא, ה"ה בְּגַדְפָּהּ, אָדָם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רְכִיב עַל כֻּלָּא, וְדִמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, דָּא סְלִיק עַל כֻּלָּא, וְפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, וְפְנֵי שׁוֹר, וְפְנֵי נֶשֶׁר, אֵינוֹן מְרַכְבָּה לְשִׁמָּא דִּיהו"ה, וְאָדָם עַל כֻּלָּא. בְּזִמְנָא דְּאִיְהִי סְלָקָא בְּכָל אֵלִין תְּקוּנֵין, אִיְהוּ מְשַׁבַּח לָהּ, הֵדָּא הוּא דְּכָתִיב (שם ד א) כְּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְּתוּתֶיהָ וּמִדְּבַרְךָ נִאֻוָּה, הָא תְּרִין מִיְנֵי נְגוּנֵין דְּשַׁבַּח דְּדוֹד מְלֹכָא, בְּאַשְׁרֵי בְּשִׁיר.

תְּלִיתָאָה בְּבִרְכָה וְדָא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְעֲלָה אֶתְמַר (תהלים קג א) בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי', מֵהֵאֵי אֲתִיָּהִיבַת בְּבֵר נֶשׁ נִשְׁמַת חַיִּים, דְּאֶתְמַר בָּהּ חֲמִשָּׁה תְּקוּנֵין, מֵהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן כָּל עֲלֹמָא, הֵכִי נִשְׁמַתָּא זָנָה כָּל גּוּפָא, מֵהַ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ נִרְאֵה, הֵכִי נִשְׁמַתָּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ נִרְאֵה,

נראה, כִּף הַנְּשֵׁמָה רואה ואינה נראית. מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, כִּף הַנְּשֵׁמָה יושבת בחדרי חדרים. מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם, כִּף הַנְּשֵׁמָה מלאה את כל הגוף. מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, כִּף הַנְּשֵׁמָה דנה את הגוף. וסוד הַנְּשֵׁמָה שְׁהיא שוה לקדוש ברוך הוא, זו בינה, מ"י, ועליה נאמר ואל מי תדמיני ואשׁוה, אל מ"י ודאי, והרי פרשוהו בעלי המשנה חמשה דברים אלו, חמשה ודאי, משום שהם מצד ה' העליונה.

והם פלם תקונים בלב, כמו שבארוהו בעלי המשנה, הלב מבין, הלב רואה, הלב שומע - הרי שלש. ה' היא חמש, הבל ורוח הפה שעולה בו קול ואמירה ודבור, זה ו', עורקי הלב הם כמו חילים אחר מלפס, וסוד הדבר - אל אשר יהיה שמה הרוח ולכת ילכו, כִּף מתנהגים עורקי הלב אל הרוח, הרי לך רוח בלב, שיוצא מאזן שמאל של הלב, והיא היתה הרוח הצפונית שהקתה בכנור דוד, וברוח הזו היה מכה בחמשת הנמים של הכנור, שהם חמש פנפי ראה, ובקנה עולה הקול ללב, והיא אש אוכלת, מאזן ימין של הלב שהיא פלפי כבד, וממנו יוצא הדבור, זהו שפתוב הלא כה דברי פאש, ואם לא פנפי הראה שנושבות על הלב, היה שורף כל הגוף. המחשבה בלב, וזה י', שה' ה' הם אמירה ודבור, ו' קול פולל הכל.

רביעי במזמור, וזהו הוא זרוע ימין. זהו שפתוב מזמור שירו נאמר הושיעה ימינך, והוא בגלות

מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם הכי נשמתא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, הכי נשמתא דנה את גופא, ורזא דנשמתא דאיהי שוה לקודשא בריך הוא, דא בינה, מ"י, ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיני ואשׁוה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו מארי מתניתין, חמשה דברים אליו, חמשה ודאי, בגין דאינון מסטרא דה' עלאה.

ואינון פלהו תקונין בלב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין, הלב רואה, הלב שומע, הא תלת, ה' איהי חמש, ורוחא דפומא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא דא ו', ערקין דלפא אינון פחיילין בטר מלכהון, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ולכת ילכו, הכי מתנהגין ערקין דלפא לגבי רוחא הרי לך רוח בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלפא, ואיהו הוה רוח צפונית דבטש בכנור דדוד, ובהאי רוחא הוה בטש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ריאה, ובקנה סליק קול ללפא, ואיהו אש אוכלא, מאודנא ימינא דלפא דאיהי פלפי כבד, ומניה נפיק דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש, ואי לאו פנפי ריאה דנשכין על לפא, הוה אוקיד כל גופא, מחשבה בלבא ודא י', דה' ה' אנון אמירה ודבורא, ו' קלא כליל פלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור שירו ליי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (שם טו) הושיעה ימינך, ליהו"ה שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועליה